

Arrest

nr. 172 287 van 5 augustus 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 27 juli 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2016 om 10.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TOYE, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 september 2014 wordt de verzoeker, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, door de politie van Dendermonde gesignaleerd bij de diens Voogdij, die hem op diezelfde dag onder zijn hoede heeft genomen. Op 16 december 2014 neemt de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij een beslissing waarbij wordt vastgesteld dat de verzoeker *“niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 « Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen » van de programmawet van 24 december 2002”*, waardoor de Voogdij uitgeoefend door J. H. van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

1.2. Op 29 februari 2016 wordt ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen en wordt hem tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor twee jaar opgelegd. Tegen deze beslissingen wordt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze zaak is gekend onder het nr. 186 152.

1.3. Op 10 maart 2016 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 16 maart 2016 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.4. Op 13 mei 2016 dient de verzoeker een asielaanvraag in. Op 8 juni 2016 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 170 894 van 29 juni 2016 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

1.5. Op 23 mei 2016 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.6. Op 26 juli 2016 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.6.1. De verzoeker wordt op dezelfde dag in het bezit gesteld van een *“Attest afgegeven met toepassing van artikel 71/4, 73 of 79 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”* waaruit blijkt dat hij een *“volgende asielaanvraag”* heeft ingediend. Bij arrest nr. 172 678 van 28 juli 2016 verwerpt de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

1.6.2. Op 27 juli 2016 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.7. Op 26 juli 2016 dient de verzoeker tevens een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 27 juli 2016 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Artikel 9ter §3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

De aanvraag dd. 26.07.2016 bevat noch een identiteitsdocument, noch een bewijselement of bewijselementen die samen genomen de constitutieve elementen van identiteit weergeven zoals voorzien in art 9ter, §2, 1e en 2e lid. Evenmin stelt betrokkene te zijn vrijgesteld van deze verplichting (art. 9ter, §2, 3e lid).

Wat betreft het door betrokkene aangehaalde argument dat het hem onmogelijk is alsnog een identiteitsdocument in België te verkrijgen: zoals gewijzigd door de wet van 29.12.2010 in voege getreden op 10.01.2011 voorziet Artikel 9ter geen vrijstelling van identiteitsbewijs meer om redenen van dergelijke onmogelijkheid.

Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). (...)"

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid op waarbij zij aanvoert dat de bestreden beslissing niet aanzien kan worden als een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan overeenkomstig artikel 39/82, § 4, van de Vreemdelingenwet de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd.

2.2.2. Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging wenst te verkrijgen van een beslissing die niet als een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel kan worden beschouwd, hij de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel. *In casu* is niet betwist dat de thans bestreden beslissing geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel is.

Bovendien laat de verzoeker na in zijn uiteenzetting te geven inzake het uiterst dringend karakter van de vordering. Ter terechtzitting hierop gewezen, verwijst de raadsvrouw van de verzoeker naar het verzoekschrift en stelt zij dat zij niet de *dominus litis* is in deze zaak. Aldus toont zij niet aan dat de onderhavige vordering tot schorsing moet worden behandeld bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is niet voldaan.

2.2.3. Er is bijgevolg niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden die moeten worden vervuld opdat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou kunnen worden bevolen. Dit volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

D. DE BRUYN